

Sliva in vrtnica.

(Basen.)

Rastla je na vrtu stara sliva. Poleg nje se je ponosno šopirila rdeča vrtnica. Jezilo jo je, da je v njeni bližini tako staro, grdo drevo. Nekega spomladanskega jutra očita slivi in ji pravi:

„Kako me je sram, da bivam poleg tebe, ker si tako oguljena in suha. Vsi gredi si v veliko nečast. Ne koristiš nič! Tudi se za-te nihče ne briga. Mene pa vse radostno gleda, ter se veseli mojega vonja.“

„Ne hvali se, prevzetnica“, opominja jo sliva, „in ne preziraj mene. Pomisli, koliko let vže bivam mirno na tem kraju. Nekaj sadja so vže obrodile te-le veje, katere ti zasmehuješ. In vender se tebi to najmanj spodobi! Lahen vetriček zadostuje, in tvoj kras . . . ?“

Kakor navlašč zazvižga veter in odpiha prevzetni vrtnici ves kras. Gola stoji poleg slive, h kateri si ne upa več obrniti svojega pogleda.

Rastislav Posavec.

Semena za rajski vrt.

1. „Seme je beseda.“ Dobro sree pa se primerja rahli zemljici. Če sprejmemo dobro besedo v dobro sree, vzrastla bode prekrasna rastlika, ki pa ne bode le evetla, marveč ob svojem časi rodila najslajši sad, ki nam zaleže v časno in večno srečo. Ničesar pa vam bolj ne želim, mladi prijatelji moji, kakor vaše sreče. Zato sem odločil v „Vrtci“ poseben prostor za „semena“, t. j., za lepe vnetljive misli, izražene v kratkih besedah.

2. Semena imenujem take na kratko izražene misli zato, ker si je oboje tolikanj slično. Vsako seme, naj bo še tako imenitno in plemenito, samo ob sebi je jako neznatna reč in pogine brez haska, ako se prav ne usadi ali useje ali pa če se zanemari pozneje. Tudi dobre misli, naj bodo še tako lepe, nimajo nobene koristi, ako si jih ne vtisneš v spomin in sree, ako jim večkrat ne pri-

livaš in jih ne gojiš še dalje, ko so vže pognale krepko kál.

3. Za „rajski vrt“ so odbrana ta semena, — zakaj pa to? Zato, ker tak človek, ki od prve mladosti goji v svoji glavi le plemenite misli, v srei pa vedno blaga čustva in vzvišene želje, ter zvesto odstranjuje vse, kar je strastnega in zlobnega: mora biti srečen — rajski vrt mu bo zemlja, ki jo drugi nazivljejo solzno dolino, in ob smrti se mu izvestno odpre večni raj.

4. Dober vrtnar si prizadeva, da dobi najboljših semen vsake vrste; pa radovoljno jih oddaje tudi drugam. Tudi ti, mladi prijatelj, bodi tak vrtnar. Nabiraj si lepih mislij, obujaj blaga čustva, gôji vzvišene želje in rad izročuj tudi drugim, kar povzdiguje, blaži in osrečuje tvoje sree.

Sadimo in sejmo dobro seme, kjerkoli je kaj ugodnih tál!

